

Τα πρώτα κουτάλια ήταν από ψημένο άργιλο. Περισσότερο, έμοιαζαν με μικρό νιπτήρα που διέθετε λαβή. Αργότερα, ως υλικό κατασκευής τους χρησιμοποιήθηκε το ξύλο αλλά και το κόκαλο. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ήταν που πρώτοι κατασκεύασαν κουτάλια από χαλκό. Τα ήθελαν για να βγάζουν τα σαλιγκάρια από τα κοχύλια τους. Τα σαλιγκάρια οι Έλληνες τα έλεγαν κόχλους, οπότε το εργαλείο ονομάστηκε κοχλιάριο. Οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι πρόσθεσαν ασημί στις λαβές των κουταλιών. Χάλκινα κουτάλια αλλά κοντά έφτιαχναν και οι Κέλτες.

Στην εξέλιξή τους, άρχισαν να μοιάζουν με κύπελλα που διέθεταν μακριά λαβή. Κουτάλια της σούπας με περίπου τη σύγχρονη μορφή τους, εμφανίστηκαν στα 1760 και στην πλειοψηφία τους ήταν ασημένια.

Τα πιρούνια, αρχικά είχαν μια μόνο αιχμή. Στην πραγματικότητα ήταν μαχαίρια, των οποίων η άκρη χρησίμευε για να τσιμπηθεί η τροφή. Πριν από αυτά, εκείνος που ήθελε να φάει, έπιανε το κρέας με το ένα χέρι, ενώ στο άλλο κρατούσε μαχαίρι για να το κόψει. Η χρήση των πιρουνιών ξεκίνησε, όταν σε κάθε άτομο που καθόταν στο τραπέζι, προσφέρονταν δυο μαχαίρια: Ένα για να τσιμπά και σταθεροποιεί την τροφή κι ένα για να την κόβει. Με την άκρη τους, ο καλότροπος καλεσμένος κάρφωνε την τροφή και την έφερνε στο στόμα του. Με τον καιρό, το πιρούνι διαφοροποιήθηκε από το μαχαίρι. Απέκτησε δυο κι έπειτα τρία και τέσσερα δόντια για μεγαλύτερη ευκολία.

Όμως, το πρώτο σκεύος που ο άνθρωπος χρησιμοποίησε για να φάει, όταν αποφάσισε πως δεν πρέπει να πιάνει το φαγητό με τα χέρια, ήταν το μαχαίρι. Στην αρχή, εμφανίστηκε στα καθώς πρέπει σπίτια, για να διευκολύνει τους καλεσμένους. Όμως, και οι καθώς πρέπει καλεσμένοι κατέφταναν έχοντας καθένας το δικό του μαχαίρι.

(Έθνος της Κυριακής, 7.12.2008) (τελευταία επεξεργασία, 25.10.2010)